

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Maramureș
Biroul Soluționarea Contestatiilor

Decizia nr. 2543 din 06.12.2011 privind soluționarea
contestatiei formulate de **SC X SRL**, cu domiciliul fiscal in B., str. D.,
nr. ..., inregistrata la Directia Generala a Finanțelor Publice sub
nr. /07.11.2011 si reinregistrata sub nr. /17.11.2011

Directia Generala a Finanțelor Publice a fost sesizata de catre
Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa nr. /14.11.2011, inregistrata sub
nr. /17.11.2011 asupra contestatiei depuse de SC X SRL impotriva deciziei
de impunere nr. ...-... /26.09.2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala
incheiat in data de 26.09.2011.

Contestatia are ca obiect suma de lei, reprezentand:
.... lei - taxa pe valoarea adaugata;
.... lei - majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei
pe valoarea adaugata;
... lei - amenda contraventionala.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205
alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului
nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a
Finanțelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. SC X SRL contesta decizia de impunere nr. ...-... /26.09.2011,
raportul de inspectie fiscala nr. /26.09.2011 si procesul verbal de constatare
si sanctionare a contraventiilor seria .. /... nr. incheiat in anul 2010, solicitand
anularea sumelor stabilite de plata in sarcina societatii, pentru urmatoarele
motive:

Organele de inspectie fiscala au stabilit obligatiile fiscale in sarcina
societatii insa in fapt vinovatia apartine fie contabilului societatii, fie unor
societati care i-au livrat marfuri fara a le inregistra in evidenta contabila sau
erau inactive, fie achizitia unor bunuri (camera video) a fost interpretata gresit.

Pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata aferenta unor achizitii de
la firme care nu erau inregistrate ca platitoare de TVA, inregistrarea in decontul

de TVA a unor sume mai mari decat cele inregistrate in jurnalele de cumparari, neinregistrarea in evidenta contabila a unei facturi cu TVA reprezentand vanzarea unui mijloc de transport catre o persoana fizica si inregistrarea acesteia in jurnalul de vanzari pentru luna august 2008, fara a fi preluata in decontul de TVA din luna septembrie 2008, intreaga raspundere revine contabilului, conform art. 10 alin. (4) din Legea nr. 82/1991.

In ceea ce priveste inregistrarea in evidenta contabila a unor cumparari de marfuri de la o societate aflata pe lista contribuabililor inactivi, vina apartine acelei societati si nu SC X SRL, care a fost de buna credinta.

Referitor la deducerea taxei pe valoarea adaugata aferenta cumpararii unei camere de filmat, contestatoarea precizeaza ca aceasta a fost folosita pentru realizarea unor scurte filme despre activitatea societatii, care sa fie prezentate partenerilor de afaceri, in vederea extinderii activitatii firmei, deci realizarii de operatiuni taxabile.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.09.2011, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala au constatat urmatoarele:

Forma inspectiei fiscale a fost inspectie fiscala generala si a vizat perioada 01.01.2008 – 31.05.2011.

SC X SRL are ca obiect de activitate: Comert cu ridicata al materialului lemnos si al materialelor de constructii si echipamentelor sanitare – cod CAEN 4673.

In perioada februarie 2008 – ianuarie 2011, SC X SRL a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei din facturile fiscale nr. si ... din data de 15.01.2008 emise de SC C SRL din B., nr..../18.02.2008, nr...../07.03.2008, nr...../27.05.2008, nr...../15.07.2008, nr..../26.07.2008 si .../12.07.2010 emise de SC K SRL din D., nr./25.03.2008 emisa de SC S P SRL din B., nr./26.06.2008 emisa de AF R din loc. C., jud. H. si nr. .../31.01.2011 emisa de SC E SRL din B..

Conform bazei de date a ANAF, SC C SRL, SC K SRL, SC S SRL, AF R si SC E SRL nu sunt inregistrate ca platitoare de TVA, motiv pentru care organele de inspectie fiscala nu au acordat societatii dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de ... lei.

Societatea a incalcat prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

In trimestrul I 2008, organele de inspectie fiscala au constatat ca nu exista corelatii intre jurnalul de cumparari, jurnalul de vanzari, balantele de verificare si deconturile de TVA, rezultand o diferenta in suma de lei, pe care au stabilit-o ca taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

In trimestrul II 2008, societatea a inregistrat in jurnalul de cumparari taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei iar in decontul de TVA aferent perioadei aprilie-iunie 2008, taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei, astfel ca organele de inspectie fiscala au stabilit diferenta in suma de lei ca taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

Prin nedeterminarea corecta a taxei pe valoarea adaugata au fost incalcate prevederile art. 156.2 alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003.

In luna iulie 2008, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei din factura nr..../08.07.2008, in valoare de lei, emisa de SC AL SRL, reprezentand camera de filmat, inregistrata in evidenta cotabila in contul 213.1 "echipamente tehnologice", bun care nu a fost utilizat in scopul realizarii de operatiuni taxabile, asa cum prevede art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003.

Din baza de date a ANAF rezulta ca SC AL SRL depune la organul fiscal teritorial deconturi de TVA cu zero, iar in conformitate cu prevederile art. 145 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, dreptul de deducere ia nastere in momentul exigibilitatii taxei.

Astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de ... lei.

In luna august 2008, societatea a emis factura fiscala nr. .../30.08.2008, in valoare de lei si taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei, reprezentand vanzarea unui mijloc de transport catre persoana fizica T V.

Factura a fost inregistrata in jurnalul de vanzari pentru luna august 2008 inasa nu a fost preluata in decontul de TVA, incalcanadu-se astfel prevederile art. 156.2 alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

In trimestrul III 2008 si trimestrul I 2009, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, in baza facturilor fiscale nr./04.06.2008, a facturii fara numar din data de 25.09.2008, nr. .../05.02.2009, nr./05.03.2009 si nr...../19.03.2009 emise de SC O SRL.

Cu adresa nr...../14.07.2011, organele de inspectie fiscala au solicitat efectuarea unui control incrucisat la SC O SRL avand ca obiect verificarea realitatii operatiunilor dintre cele doua societati.

Prin procesul verbal nr./26.08.2011, incheiat in urma controlului incrucisat efectuat la SC O SRL, organele de inspectie fiscala au constatat ca

societatea nu a inregistrat facturile in cauza in evidenta contabila, respectiv in jurnalul de vanzari si deconturile de TVA.

Astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

In trimestrul II 2009, societatea a inregistrat in jurnalul de cumparari taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei iar in decontul de TVA aferent perioadei aprilie-iunie 2009 taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei, astfel ca organele de inspectie fiscala au stabilit diferenta in suma de lei ca taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

In trimestrul I 2010, societatea a inregistrat in jurnalul de cumparari, taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei iar in decontul de TVA aferent perioadei ianuarie-martie 2010 taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei, astfel ca organele de inspectie fiscala au stabilit diferenta in suma de ... lei ca taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara.

Societatea a inregistrat in evidenta contabila factura nr. .../28.03.2010 in valoare de lei si taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de ... lei emisa de SC C S SRL din B. care, conform bazei de date a ANAF, se afla pe lista contribuabililor inactivi incepand cu data de 01.09.2007.

Art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 precizeaza ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5).

Din balanta de verificare la 31.05.2011 rezulta un stoc de marfa, conform soldului debitor al contului 371 "Marfuri", in suma de lei iar din listele de inventar intocmite la data de 31.05.2011, un stoc de marfa in suma de lei.

Astfel, intre stocul scriptic si cel faptic exista o diferenta in suma de lei, reprezentand marfuri constatate lipsa in gestiune si considerata livrare de bunuri efectuata cu plata, conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

Avand in vedere cele constatate in urma verificarii, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

Pentru neplata la termenele legale a taxei pe valoarea adaugata determinata suplimentar, organele de inspectie fiscala au calculat majorari, dobanzi si penalitati de intarziere in suma de lei, conform art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata.

Nerespectarea prevederilor legale emise de MFP cu privire la modul de inregistrare in evidenta contabila a documentelor contabile si a operatiunilor economice in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata constituie contraventie conform art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea nr. 82/1991, republicata si se sanctioneaza conform art. 42 alin. (1) din acelasi act normativ, cu amenda de la ... la lei, fiind aplicata societatii amenda contraventionala in suma de lei, conform procesului verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor nr...../23.09.2011, inregistrat la Activitatea de Inspectie Fiscala sub nr. .../26.09.2011.

Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.09.2011 a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr...-... .. /26.09.2011 privind obligatiile fiscale contestate de SC X SRL in suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata in suma de lei stabilita suplimentar prin decizia de impunere nr...-... .. /26.09.2011, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.09.2011, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada februarie 2008 – ianuarie 2011, SC X SRL a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei din facturile fiscale nr. ... si ... din data de 15.01.2008 emise de SC C SRL din B., nr...../18.02.2008, nr.... /07.03.2008, nr.... /27.05.2008, nr.... /15.07.2008, nr. /26.07.2008 si ... /12.07.2010 emise de SC K SRL din D., nr. /25.03.2008 emisa de SC S P SRL din B., nr. ... /26.06.2008 emisa de AF R. din loc. C., jud. H. si nr.... /31.01.2011 emisa de SC E SRL din B.

Conform bazei de date a ANAF, societatile furnizoare mentionate mai sus nu sunt inregistrate ca platitoare de TVA, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei nu este deductibila fiscal.

In drept, art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Art. 155 alin. (5) lit. c) din același act normativ, prevede:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;”

Luând în considerare prevederile legale citate și cele arătate în conținutul deciziei se reține că SC X SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de ... lei înscrisă în facturile fiscale emise de societățile în cauză deoarece acestea nu sunt persoane impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, prin urmare nu aveau dreptul să emită facturi cu TVA.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada ianuarie 2008 – martie 2010 nu există corelații între taxa pe valoarea adăugată din jurnalele de vânzări și de cumpărări și taxa din deconturile depuse de societate la organul fiscal teritorial, rezultând o diferență de lei în trimestrul I 2008, de lei în trimestrul II 2008, de lei în trimestrul II 2009 și de ... lei în trimestrul I 2010.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențele în suma totală de lei ca taxă pe valoarea adăugată de plată suplimentară.

Art.156² alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precizează:

“(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere

exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.”

În temeiul prevederilor legale citate și al art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003, menționat în conținutul deciziei se reține că SC X SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de lei, deoarece a fost înscrisă în mod eronat în deconturile de TVA depuse la organul fiscal teritorial, în condițiile în care această sumă nu se regăsește în jurnalele de cumpărări aferente perioadelor în cauză, întocmite de societate.

De asemenea, în luna august 2008, societatea a emis factura fiscală nr...../30.08.2008, în valoare de lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în suma de lei, reprezentând vânzarea unui mijloc de transport către persoana fizică T V.

Factura a fost înregistrată în jurnalul de vânzări pentru luna august 2008 dar nu și în decontul de TVA, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată suplimentară în suma de lei.

Art. 157 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 precizează:

“(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³”.

Ținând cont de prevederile legale citate precum și de cele ale art. 156² alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2003, menționate în conținutul deciziei se reține că SC X SRL avea obligația să colecteze și să plătească taxa pe valoarea adăugată în suma de lei aferentă livrării mijlocului de transport efectuată în baza în baza facturii fiscale nr...../30.08.2008 emisă către persoana fizică T V.

De altfel, chiar contestatoarea recunoaște prin contestația formulată că a dedus în mod nejustificat taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de la societăți care nu erau înregistrate ca platitoare de TVA, că a înregistrat în deconturile de TVA sume mai mari decât cele înregistrate în jurnalele de cumpărări și că nu a înregistrat în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată aferentă vânzării unui mijloc de transport.

Sustinerea contestatoarei că pentru toate aceste erori, întreaga răspundere revine contabilului societății, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât pentru eventualele erori de înregistrare în contabilitate, răspunderea este stabilită de art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, care prevede:

“(2) Documentele justificative care stau la baza inregistrării în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz” și de art. 10 alin. (1) din același act normativ care precizează:

“(1) Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective.

(4) Răspunderea pentru aplicarea necorespunzătoare a reglementărilor contabile revine directorului economic, contabilului-șef sau altei persoane împuternicite să îndeplinească această funcție, împreună cu personalul din subordine. În cazul în care contabilitatea este condusă pe bază de contract de prestări de servicii, încheiat cu persoane fizice sau juridice, autorizate potrivit legii, membre ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, răspunderea pentru conducerea contabilității revine acestora, potrivit legii și prevederilor contractuale.”

Astfel, conform prevederilor legale citate, răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității revine administratorului SC X SRL.

În situația în care contabilitatea SC X SRL este condusă de directorul economic, de contabilul șef, de alta persoană împuternicită să îndeplinească această funcție sau de persoane fizice sau juridice, autorizate conform legii, pe baza de contract de prestări servicii, societatea se poate îndrepta împotriva acestor persoane pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aplicarea necorespunzătoare a reglementărilor contabile.

În luna iulie 2008, SC X SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de lei din factura nr...../08.07.2008 emisă de SC AL SRL, reprezentând camera de filmat, înregistrată în evidența contabilă în contul 213.1 “echipamente tehnologice”.

De asemenea, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de lei, în baza facturilor fiscale nr..../04.06.2008, a facturii fără număr din data de 25.09.2008, nr...../05.02.2009, nr...../05.03.2009 și nr..../19.03.2009 emise de SC O SRL.

Prin procesul verbal nr...../26.08.2011 încheiat în urma controlului încrucișat efectuat la SC O SRL, organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta nu a înregistrat facturile în cauza în evidența contabilă, respectiv în jurnalul de vânzări și deconturile de TVA.

Art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Luand în considerare prevederile legale citate și cele arătate în conținutul deciziei, se reține că SC X SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de lei aferentă achiziției camerei de filmat deoarece aceasta nu este destinată realizării de operațiuni taxabile, având în vedere că societatea are ca obiect de activitate comerțul cu ridicata al materialului lemnos și al materialelor de construcții și echipamentelor sanitare.

Mai mult, așa cum rezultă din baza de date a ANAF, SC AL SRL depune la organul fiscal teritorial deconturi de TVA cu zero, prin urmare nu a colectat taxa pe valoarea adăugată din factura emisă către SC X SRL.

De asemenea, SC X SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de lei, din facturile emise de SC O SRL, deoarece, așa cum s-a arătat în cuprinsul deciziei aceasta nu a înregistrat facturile în evidența contabilă, respectiv în jurnalul de vânzări și deconturile de TVA, prin urmare nu s-a făcut dovada că operațiunile în cauză sunt reale.

Mai mult, factura din data de 25.09.2008 nu are număr, contrar prevederilor art. 155 alin. (5) lit. c) din același act normativ, prevede:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;”

În anul 2010, SC X SRL a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de ... lei din factura fiscală nr..../28.03.2010 emisă de SC C S SRL, societate declarată inactivă din data de 22.08.2007 prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr..../24.07.2007.

Art. 153 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

“(8) De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în evidența specială și în lista contribuabililor inactivi”.

Art. 3 alin. (1) și (2) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006, precizează:

“(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu incalcarea interdictiei prevazute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal”.

Luand in considerare prevederile legale citate, art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 si documentele existente la dosarul cauzei se retine ca, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, SC X SRL trebuie sa detina facturi fiscale care sa cuprinda informatiile de la art. 155 alin.(5), printre care si codul de inregistrare in scopuri de TVA al furnizorului iar de la data declararii ca inactiva, respectiv 22.08.2007, SC C S SRL nu are dreptul de a utiliza facturi fiscale sau daca le-a emis, nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au anulat inregistrarea in scopuri de TVA a societatilor incepand cu data de 01.09.2007, prin urmare aceasta nu mai putea emite facturi cu taxa pe valoarea adaugata.

Astfel, SC X SRL nu avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei, inscrisa in factura fiscala emisa in anul 2010 de SC C S SRL.

Din balanta de verificare la 31.05.2011 rezulta un stoc de marfa conform soldului debitor al contului 371 “Marfuri” in suma de lei iar din listele de inventar intocmite la data de 31.05.2011, un stoc de marfa in suma de lei.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca intre stocul scriptic si cel faptic exista o diferenta in suma de lei, reprezentand marfuri constatate lipsa in gestiune si considerata livrare de bunuri efectuata cu plata, pentru care au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de ... lei.

Art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 prevede:

“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)”.

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca marfurile in valoare de lei, constatate lipsa in gestiune, sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plata, pentru care SC X SRL avea obligatia sa colecteze si sa plateasca taxa pe valoarea adaugata in suma de ... lei.

In concluzie, pentru capatul de cerere reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza suma de lei, reprezentand majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea

adaugata, calculate prin decizia de impunere nr...-.../26.09.2011 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala.

In fapt, asa cum s-a aratat la capatul de cerere solutionat anterior, SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Pentru neachitarea in termen legal a taxei pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au calculat majorari si dobanzi de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei.

In drept, art.119 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare pana la data de 30.06.2010, precizeaza:

“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.

Art.120 alin. (1) si alin.(7) din acelasi act normativ, in vigoare pana la data de 30.06.2010, prevede:

“(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv’.

(7) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepand cu data de 01.07.2010 se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere conform art. 119 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, modificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 39/2010 care prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

Art. 120 alin. (1) si (7) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, precizeaza:

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de întarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobanzii de intarziere este de 0,05% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Art.120 alin.(7) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, aplicabil incepand cu 01.10.2010, prevede:

“(7) Nivelul dobanzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Luand in considerare prevederile legale citate, se retine ca pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei neachitata la scadenta, SC X SRL datoreaza majorarile si dobanzile de intarziere in suma de lei.

Art. 120¹ alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, modificata si completata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 39/2010, in vigoare de la data de 01.07.2010, prevede:

“(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse”.

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca intrucat SC X SRL nu a achitat taxa pe valoarea adaugata in suma de lei in termenul legal, datoreaza penalitatile de intarziere in suma de lei.

In concluzie, pentru capatul de cerere reprezentand majorari, dobanzi si penalitati de intarziere in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Referitor la amenda contraventionala in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care amenzile nu sunt in competenta sa de solutionare.

In fapt, SC X SRL contesta amenda contraventionala in suma de lei, stabilita de organele de inspectie fiscala prin procesul verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor nr./23.09.2011.

Cu privire la amenzile contraventionale, se retine ca acestea au caracter de plangere formulata in conditiile Ordonantei Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr.180/2002, Directia Generala a Finantelor Publice neavand competenta materiala de solutionare.

In drept, potrivit art. 209 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului M. este competenta in solutionarea contestatiilor formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor

administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare, al caror quantum este sub 3 milioane lei, iar conform art.223 din același act normativ **“dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor”** coroborat cu art.32 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care prevede:

“Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

Tinând seama de prevederile legale citate, contestația îndreptată împotriva amenzii contravenționale intra sub incidența Ordonanței Guvernului nr.2/2001, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenții.

În concluzie, se reține că Direcția Generală a Finanțelor Publice nu are competența materială de a se investi cu analiză pe fond a contestației formulate împotriva amenzii contravenționale în suma de lei, aceasta urmând a fi soluționată de către instanța judecătorească în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, potrivit dispozițiilor art. 33, 34 și 35 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 210 și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC X SRL, cu domiciliul fiscal în B., str. D., nr. ..., jud. M.. pentru suma totală de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în suma de lei și majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente în suma de lei.

2. Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului M. nu are competența materială de soluționare a amenzii contravenționale în suma de ... lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul M în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV